

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 6115200265
Dátum vydania rozhodnutia: 15.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6115200265.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. Otto Markech, so sídlom kancelárie Kpt. Nálepku 336, 916 24 Horná Streda, správca podstaty úpadcu Peter Križan, podnikajúci pod obchodným menom Peter Križan - MÁSKO, miesto podnikania Svätoplukova 1339, 957 04 Bánovce nad Bebravou, IČO: 34 480 773, proti žalovanému: Slovenská pošta a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, o zaplatenie sumy 466,76 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 43Cob/121/2017-196 zo dňa 24. augusta 2017, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 43Cob/121/2017-196 zo dňa 24. augusta 2017 o d m i e t a .
Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 64Cb/5/2015-159 zo dňa 31. januára 2017 uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 466,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 1. januára 2015 do zaplatenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

O odvolaní žalovaného rozhodol, ako súd odvolací, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom Č. k. 43Cob/121/2017-196 zo dňa 24. augusta 2017 tak, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cb/5/2015-159 zo dňa 31. januára 2017 potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že predmetom konania je platba nájomného, ktoré predstavuje kompenzáciu za to, že nájomca užíva vec patriacu inému vlastníkovi. Zmluva o podnájme je uzavretá na dobu určitú, a to v znení bodu 3.1.1. Dodatku č. 1 k Zmluve o podnájme nebytových priestorov, v zmysle ktorého sa nájom uzavrel na dobu určitú do 30. septembra 2016.

Ďalej uviedol, že na povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi nájomné nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný uzavrel ďalšiu zmluvu na totožné nehnuteľnosti so spoločnosťou JFKonsulting, s.r.o. a platí duplicitné nájomné. Žalobca vedel, že je viazaný k žalobcovi uzavretou zmluvou a že nastane skutočnosť, že bude platiť duplicitné nájomné, ako aj, že vymožitelnosť bezdôvodne uhradených peňažných prostriedkov z konkurznej podstaty úpadcu bude ťažká a tieto nebudú musieť byť vrátené.

Námietku žalovaného uvedenú v odvolaní ohľadne prerušenia konania, odvolací súd označil za nedôvodnú s tým, že v tomto spore je podstatné, kto bol vlastníkom a komu svedčalo vlastnícke právo k prenajatej nehnuteľnosti a nie, či uvedená nehnuteľnosť bola správne zapísaná do súpisu konkurznej podstaty spoločnosti CORTE, spol. s r.o..

V zmysle platnej právnej úpravy sa žalovaný zaviazal platiť nájomné žalobcovi a preto pri súčasnom platnom právnom stave vlastníckeho práva žalobcu k prenajatej nehnuteľnosti výsledok konania, na základe ktorého malo byť toto konanie prerušené, nemôže nič meniť na povinnosti žalovaného nájomné za prenájom žalobcovi zaplatiť.

7. Tvrdenie žalovaného, že žalobca si nájomné mal vymáhať od spoločnosti CORTE, spol. s r.o. odvolací súd taktiež označil za také, ktoré neobstojí, nakoľko spoločnosť CORTE, spol. s r.o. nie je v tomto spore pasívne legitimovaná.

S poukazom na uvedené dôvody, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za správne a v zmysle ustanovenia § 387 C. s. p. ho spolu s úrokom z omeškania ako vecne správne potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 18. septembra 2017 žalovaný podal, v zastúpení jeho právneho zástupcu, v zákonnej lehote dovolanie podaním doručeným súdu dňa 3. novembra 2017. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písm. b/ C. s. p. a dôvodov uvedených v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

K posudzovaniu dovolania prihliadnúc k výške peňažného plnenia, ktoré je predmetom sporu a aj prihliadnúc k § 422 C. s. p. ods. 1 poukázal na množstvo sporov, ktoré vedie žalobca so žalovaným, s rovnakým predmetom konania a v rôznych výškach totožného charakteru.

Uviedol, že požiadal o spojenie vecí všetkých konaní s totožnými sporovými stranami s totožným predmetom sporu založených na tom istom skutkovom základe, ale že súd prvej inštancie na túto jeho požiadavku neprihliadol. Podľa žalovaného žalobca rozdelil účelovo tieto spory s cieľom dosiahnuť, že žiadne súdne konania nenaplnia podmienku dosiahnutia výšky sporu nad 10 násobok minimálnej mzdy, čím je znemožnené žalovanému podať dovolanie pre nesprávne právne posúdenie, z ktorého dôvodu má žalovaný za to, že sú splnené procesné podmienky pre podanie dovolania, jednak z dôvodu podľa § 420 písm. b/ C. s. p., ako aj z dôvodov podľa § 421 písm. a/ a b/ C. s. p..

13. Dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. b/ C. s. p. žalovaný odvodzoval neplatnosťou podnájomnej zmluvy zo dňa 6. augusta 2009 a fakt, že Peter Križan uzatvorením podnájomnej zmluvy musel vedieť, že nie je vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti. Peter Križan teda konal úmyselne tak, že zavádzal iné subjekty. V tomto smere žalovaný označil napadnutý rozsudok za nesprávny. Podrobné sa zaoberal otázkami vlastníctva obsahom katastra (§7 používania záväzných údajov katastra, s poukazom na ktoré dôvody v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p.) považuje uvedené rozhodnutie za také, ktoré sa odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe. Namietal, že Peter Križan sa nedomáhal svojho vlastníckeho práva, čo nemôže byť na ťarchu žalovaného. Takýto postup podľa žalovaného nemôže požívať právnu ochranu. V zmysle uvedeného preto odôvodnenie napádaného rozhodnutia na strane 6 ods. 25 označil za nesprávne. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p. žalovaný odvodzoval popisáním skutkového stavu nasledujúcim po vyhlásení uznesenia konkurzného súdu č. k. 1 R/8/2009-659 v súvislosti, s čím považoval za jednoznačné, že nehnuteľnosť mala prenajímať spoločnosť CORTE, spol. s r.o. a nie žalobca. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie, ako aj súd odvolací súd nevysporiadal a teda sa odklonil od ustálenej súdnej praxe.

S poukazom na uvedené dôvody žalovaný navrhol napadnuté rozsudky zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalovaného ako súd dovolací. Po zistení, že strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, dovolanie podala včas a je zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

16. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti O. s. p. (dňa 12. januára 2015) prvostupňovým súdom rozhodnutú za účinnosti C. s. p., ako aj v odvolacom konaní.

Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016 a tento od jeho účinnosti upravuje postup súdov pri prejednaní a rozhodovaní, nakoľko Občiansky súdny poriadok bol Civilným sporovým poriadkom.

Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákona aj na konanie začaté pred dňom jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona (C. s. p.).

Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne úkony, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa právneho predpisu účinného v čase podania mimoriadneho opravného prostriedku (ustanovenie § 419 C. s. p.).

Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodňuje ustanovením § 420 písm. b/ a f/ C. s. p. a z dôvodu ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p.

Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý ma v systéme opravných prostriedkov Civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/1 32/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013. Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následne (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu záveru) platná úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky je zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa, pristúpil k posúdeniu správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil, porušil, aby základné právo na ochranu druhej sporovej strany.

Žalovaný v predmetnom dovolaní ako sa hore uvádza vymedzil prípustnosť dovolania ustanoveniami § 420 písm. b/ a f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p.

V prípade dovolania uplatnených podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolací súd pri komplexnom riešení otázky prípustnosti podaného dovolania povinný prihliadnuť na ustanovenie § 422 ods. 1 C. s. p., ktoré limituje prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. tým, že vylučuje dovolací prieskum v sporoch, ktorým predmetom je výlučne peňažné plnenie v určite výške. Aplikujúc uvedenú právnu normu na posudzovanú vec je potrebné konštatovať, že predmetom dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je peňažné plnenie vo výške 466,76 eur s príslušenstvom. V súlade s ustanovením § 422 ods. 2 C. s. p. je pre určenie výšky minimálnej mzdy rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie, teda v danom prípade dňa 12. januára 2015. Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z. stanovilo výšku minimálnej mzdy na rok 2015 na sumu 380,- eur. Desaťnásobok tejto sumy je 3 800,- eur a táto suma preyšuje žalovaným napadnutý rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení vo výške 466,76 eur o sumu 3 333,24 eur. Napadnutý výrok odvolacieho súdu na príslušenstvo neprihliada a teda nepreyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy stanovený v súlade s ustanovením § 422 ods. 2 C. s. p.. Z uvedeného dôvodu je prípustnosť dovolania podaného žalovaným podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. vylúčená podľa § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

K argumentácii dovolateľa o úmyselnom konaní žalobcu spočívajúcom v podaní rozdelení žalovanej sumy do viacerých žalobných návrhov tak, aby žiadna z týchto súm nepreyšovala sumu desaťnásobok minimálnej mzdy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ide o zavádzajúce tvrdenie. Je vecou žalobcu v akej výške jeho návrh uplatní. Pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 421 C. s. p. proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací súd viazaný výrokom napadnutého rozhodnutia dovolacieho súdu a rozsahom podaného dovolania. Pre záver o neprípustnosti dovolania podľa § 422 ods. 1 C. s. p. je právne bezvýznamné, že sudy nižšieho stupňa nevyhoveli návrhu strany v

spore na spojenie viacerých vecí a právne totožných na spoločné konania, ktorých predmetom sporu v súhrne prevyšuje sumu uvedenú v ustanovení § 422 ods. 1 C. s. p.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. v posudzovanej veci vylučuje ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

So zreteľom na odmietnutie dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.